

Recull de Premsa

divendres, 15 de novembre de 2013

ESTADÍSTICA

La Selva, al capdavant en renda per habitant el 2010

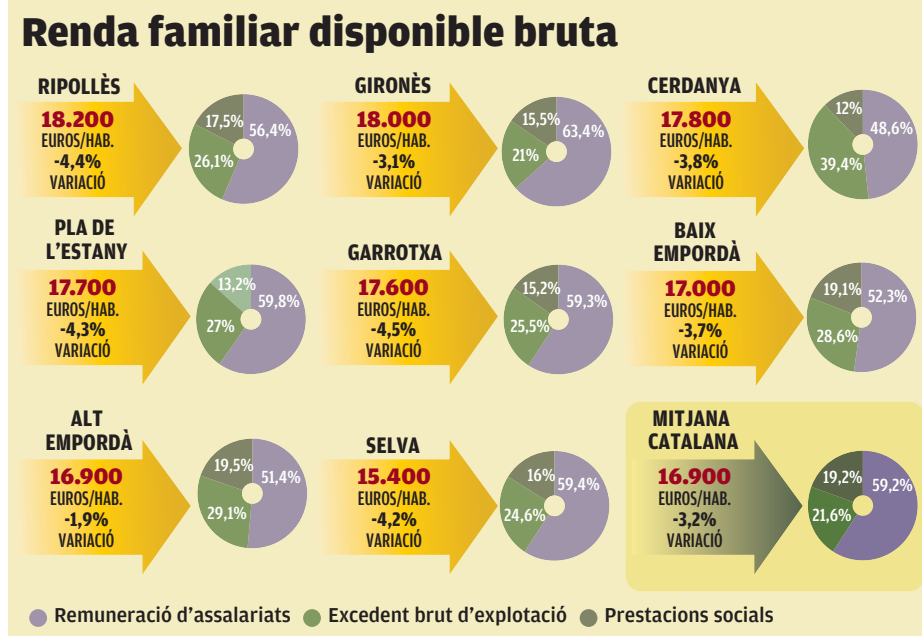
■ És la segona comarca del país amb menys nivell ■ L'Alt Empordà iguala la mitjana catalana i la resta de comarques gironines estan per sobre ■ Descens generalitzat

Lurdes Artigas
GIRONA

La Selva va continuar al capdavant en renda per habitant el 2010, un any de descens generalitzat a totes les comarques de Catalunya. Segons les dades fetes públiques ahir per l'Idescat, els selvatans van tenir el 2010 una renda familiar bruta de 15.400 euros per habitant, gairebé un 10% per sota de la mitjana catalana (16.900). Només va ser superada negativament per l'Anoia (15.300). El 2009 havia estat la tercera per la cua, ja que s'havia situat davant del Baix Llobregat, que el 2010 la va superar.

L'Alt Empordà, que el 2009 estava per sota de la mitjana catalana, va aconseguir igualar-la el 2010, ja que va ser la segona comarca de Catalunya amb menys caiguda. La resta de comarques gironines es van mantenir per sobre de la mitjana catalana –la millor, el Ripollès (18.200).

L'Idescat destaca que els ingressos procedents

de prestacions socials van continuar guanyant pes a la majoria de comarques catalanes i ja suposaven el 19,2% dels ingressos familiars a tot Catalunya. A les comarques gironines, però, tenien menys pes, amb l'excepció de l'Alt Empordà. La remuneració d'assalariats continuava com a principal recurs a tot el país. El Gironès –junta-

ment amb el Baix Llobregat– és la comarca amb una proporció més alta d'ingressos procedents de les rendes del treball, per sobre del 63%. Pel que fa als ingressos procedents d'activitats professionals i empresarials, un dels casos destacats és el de la Cerdanya (39,4%).

L'Idescat també ha ofert les dades dels muni-

cipis de més de 5.000 habitants. El primer gironí del rànquing és Girona (18è), amb 19.500 euros per habitant. A partir de la 31a posició, se situen Puigcerdà (18.000) i Llançà i Banyoles (17.900). A la part baixa, Salt (12.800) és tercer per la cua. Un xic més amunt hi ha Maçanet (13.300), **Roses (13.600)** i Lloret (13.900). ■

EMPRESSES

Reempresa es va presentar ahir a Figueres en presència dels representants del municipi, de la Diputació i de CECOT ■ E. C.

Figueres entra en el programa Reempresa

■ L'objectiu és posar en contacte negocis en venda i possibles compradors

Esteve Carrera
FIGUERES

L'Ajuntament de Figueres, a través de la seva àrea de promoció econòmica, posarà a disposició del teixit empresarial el programa Reempresa. Aquest projecte, que s'està implementant a les comarques de Girona, és fruit d'un conveni de col·laboració entre la Diputació i la fundació CECOT, i té com a

objectiu posar en contacte empresaris que volen vendre el seu negoci amb emprenedors disposats a comprar-lo. A les comarques gironines hi ha 48 empreses inscrites (un terç per motiu de jubilació del propietari), i 163 possibles compradors. En els dos primers anys de funcionament s'han tancat 13 transaccions. Figueres i el Consell Comarcal de la Selva són les primeres administracions locals adherides de la demarcació i el conjunt de les oportunitats incloses en el programa es pot consultar al portal www.reempresa.org

134405/10818710

RESOLUCIÓN DE LA DIRECCIÓN GENERAL DE FERROCARRILES de 23 de octubre de 2013, fijando fecha para el levantamiento de Actas Previas a la Ocupación en el Expediente de expropiación forzosa motivado por las obras del Proyecto del Ente Público Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF): "Modificación del proyecto de construcción de plataforma de la línea de alta velocidad Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontera Francesa. Tramo: Pontós-Borrassa.". Expte.: 221ADIF1201, en los términos municipales de **Pontós, Garrigàs y Borrassa (Girona)**.

Finalizado el plazo de Información Pública abierto a efectos de subsanación por los titulares de los bienes y derechos afectados, de los posibles errores que hubieran podido producirse en la relación publicada u oponerse, por razones de fondo o forma, a la necesidad de ocupación, esta Dirección General, en virtud de lo dispuesto en el artículo 52 de la vigente Ley de Expropiación Forzosa ha resuelto fijar para los días que a continuación se relacionan, el Levantamiento de las Actas Previas a la Ocupación de los bienes y derechos de necesaria utilización para las obras del proyecto referenciado, situados en los términos municipales citados y pertenecientes a los siguientes titulares

Dicho trámite será iniciado en los Ayuntamientos de **Pontós, Garrigàs y Borrassa**, en los días y horas indicadas, donde deberán comparecer los interesados con los documentos que acrediten tanto su identidad como la titularidad de los bienes y derechos expropiados tal y como establece el artículo 3 de la L.E.F.

Madrid, a 24 de octubre de 2013
EL DIRECTOR GENERAL DE FERROCARRILES
D. Jesús Miguel Pozo de Castro

T.M. PONTÓS
DÍAS 26 Y 27 DE NOVIEMBRE DE 2013

Nº DE ORDEN	POL.	PAR.	TITULAR CATASTRAL	TITULAR ACTUAL Y DOMICILIO	SUPERFICIE DE PARCELA (M ²)	EXPROP. (M ²)	SERVID. (M ²)	OCUPACIÓN TEMPORAL (M ²)	NATURALEZA DEL BIEN	FECHA / HORA ACTAS PREVIAS
A-17.1365-0010-C02	5	191	Anca Inmobiliaria S.A.	Anca Inmobiliaria S.A. Crtra Santa Cruz de Calafell KM10 Sant Boi de Llobregat BARCELONA	8939	176	0	0	Rural	26/11/2013 9:30:00
A-17.1365-0011-C02	5	188	Anca Inmobiliaria S.A.	Anca Inmobiliaria S.A. Crtra Santa Cruz de Calafell KM10 Sant Boi de Llobregat BARCELONA	4411	16	0	0	Rural	26/11/2013 9:30:00
A-17.1365-0101-C00	5	186	Anca Inmobiliaria S.A.	Anca Inmobiliaria S.A. Crtra Santa Cruz de Calafell KM10 Sant Boi de Llobregat BARCELONA	24851	19	0	0	Rural	26/11/2013 9:30:00
A-17.1365-0102-C00	5	9008	Diputació de Girona	Diputació de Girona Sb Sant Martí 4 17004-Girona GIRONA	1643	2	0	0	Rural	26/11/2013 13:00:00

Esports ▶ POLIESPORTIU

Breus

FESTA DE L'ESPORT CATALÀ

Premis per a Vilanova i la Fundació de Robredo

BARCELONA | DdG

■ L'entrenador empordanès del Barça, Tito Vilanova, la Fundació Tommy Robredo i la piragüista Núria Fontané són les notes gironines de la Festa de l'Esport Català que tindrà lloc a Barcelona diàluns vinent. Vilanova ha guanyat el premi a l'Esportiu, la Fundació Tommy Robredo al Seny Esportiu i Núria Fontané a l'Esportista revelació femenina. Marc Márquez i Ona Carbonell han guanyat els guardons com a millors esportistes de Catalunya d'aquesta edició.

TATIANA ZENKOVICH/EFE

HANDBOL

El Barça guanya a la pista del Dinamo (25-35)

MINSK | DdG/EFE

■ El Barça continua líder invicte del seu grup de la Lliga de Campions després de superar ahir a la tarda el Dinamo Minsk per 25-35. El triomf blaugrana va arribar gràcies a una segona part i a la gran efectivitat del porter Arpad Sterbik sota pals (19 aturades). Siarhei Rutenka, amb 8 gols i Lazarov, amb 6 van ser els màxims golejadors del conjunt de Xavi Pascual. Al Dinamo, l'exblaugrana Mikel Agirrezabalaga en va anotar només un.

Maverick Viñales prova la seva Kalex de Moto2 a Jerez

▶ «M'he divertit molt conduint. On he notat més diferència respecte a la Moto3 ha estat en el pes i la potència», diu l'empordanès sobre una màquina que també provarà a Xest i Albacete

JEREZ DE LA FRONTERA | M.V.

■ Només quatre dies més tard de proclamar-se campió del món de Moto3, Maverick Viñales va provar ahir per primer cop la Kalex de l'equip de Sito Pons amb la qual farà el salt a Moto2. El pilot altempordanès va donar una mica més de cent voltes al circuit andalús i, tot i que va quedar una mica lluny dels millors temps, Viñales va acabar molt satisfet d'un primer test que va compartir amb el fins fa poc rival pel títol de Moto3 i ara company d'equips Lluís Salom. «M'he divertit molt conduint la Kalex. On he notat més diferència respecte a la Moto3 ha estat en el pes i la potència, però esperava que fos més difícil en els canvis de direcció», va explicar Viñales després d'aquest primer contacte.

«La veritat és que estic molt content i molt il·lusionat perquè s'ha confirmat el que esperava tant d'en Maverick com d'en Lluís. Els dos pilots m'han impressionat per la seva capacitat de treball i d'adaptació». Un nom històric del motociclisme català, Sito Pons, és ara el nou director d'equip de Maverick Viñales després que hagi escollit a l'empordanès i a Salom per agafar els relleus de Pol Espargaró, que salta a MotoGP com a campió mundial, i de Tito Rabat que canvia d'equip i serà el gran candidat al títol amb els belgues del Marc VDS Racing. «Aquest equip acaba de ser campió del món amb Pol i es nota la seva gran professionalitat en molts detalls, la comunicació amb ells és molt bona i ja tinc ganes que arri-

El pilot de Roses va viure ahir la seva primera jornada amb l'equip de Sito Pons.

Viñales portarà la moto que va fer campió del món Pol Espargaró.

bi demà per tornar a pujar a la moto», detalla Viñales.

Ahir, però, ni Tito Rabat ni l'antic campió del món de 125 Nico Terol van ser el més ràpids en uns entrenaments on encara ningú va al màxim. El millor temps el va marcar un altre clàssic, el suís Thomas Luthi, per davant del català Jordi Torres i del finès Mika Kallio. Avui, Viñales i Salom tornaran a prova la Kalex a Jerez mentre que per a la setmana vinent tenen programades sessions d'entrenaments a Xest i Albacete.

SERGEY DOLZHENKO/EFE

El Barça aconsegueix la primera victòria a domicili a l'Eurolliga

■ L'aportació dels seus pivots va ser determinant per a la victòria del Barcelona a Kíev davant el Budivelnik (74-84), en un partit en què es va refer defensivament, especialment al tercer quart, en què només va permetre vuit punts del rival. El primer triomf dels de Xavi Pascual com a visitants a l'Eurolliga va arribar de la mà de Tomic (18 punts), Dorsey (16 punts), Lampe (12 punts) i Nachbar (11 punts).

ANIOL RESCLOSA

Adrià Canimas s'imposa en la pujada nocturna a Sant Miquel

■ Adrià Canimas es va imposar ahir en la primera cursa dels «Cims de Girona», una pujada nocturna a Sant Miquel. Amb una participació de 175 corredors, Canimas va guanyar per davant de Sergi Canimas (18:35) per davant de Sergi Bassas (18:43) i del fondista de muntanya Toti Bes (19:10). Les altres dues proves del «Cims de Girona» seran als Àngels i a Rocacorba. GIRONA | DdG

ANIOL RESCLOSA

Pep Martí (CAR) parla sobre «motivacions externes» a Girona

■ Pep Martí, responsable del Departament de Psicologia de l'Esport del CAR, va parlar ahir al col·legi Montessori de Girona sobre les «motivacions i la relació entre aquestes i l'esforç». «Motivacions externes, pa per avui i gana per demà», va ser el títol de la xerrada de Martí que és autor dels llibres «Aprendre dels campions» i «La felicitat no és l'objectiu». GIRONA | DdG

les claus del dia

pareumàquines
ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

‘Chapapote’ periodístic a compte del ‘Prestige’

I bé, diaris que s’han passat les darreres tres setmanes qüestionant una autoritat judicial com el Tribunal de Drets Humans d’Estrasburg, ahir batien de mans –no sé si untades de tinta o de *chapapote*– tot aplaudint la decisió de saldar la catàstrofe ecològica més greu d’Espanya sense cap culpable ni indemnització. El recurs més gastat ha estat recórrer al lema del “*Nunca más*”. El diari *La Razón* titulava “*Nunca más*” i subtitulava: “La sentència deixa en evidència la campanya de la plataforma *Nunca Más*, creada pel BNG i l’esquerra per utilitzar la tragèdia contra el PP”. I l’editorial es deia “Restitució de la veritat”. *La Gaceta* optava per “*Nada más*” i deia que “l’actuació de l’estat espanyol queda avalada”. Tots dos diaris minimitzaven les conseqüències del desastre. Ni els diaris gallecs més conservadors jugaven aquesta carta.

Què fa Junqueras?

Oriol Junqueras *amença* de convocar una vaga general d’una setmana. Aquest era el verb que feien servir tant *El Mundo*, com *El País*, com *La Razón*, com *La Vanguardia*. Coincidència en la connotació negativa, diversitat en les capçaleres que tendien a aigualir el tema. *El Punt Avui* feia servir “no descarta”, *El Periódico* “especula” i l’ARA “avisa”.

Al racó de pensar

JOSÉ GARCÍA DOMÍNGUEZ

ARTICLE A LIBERTAD DIGITAL

“El *Yoyas* de la CUP presumeix de ser un antisistema. [...] Ben al contrari, el Nen de la Xanqueta està tan integrat en el permanent xou de la democràcia mediàtica com el primer. [...] Per això es presta de grat a fer el pallaso davant les càmeres”

PARLEM-NE

IGNASI ARAGAY

DIRECTOR ADJUNT

Espanya, presonera de si mateixa

ARA QUE ESTEM ficats en una segona Transició, val la pena repassar què va passar a la primera, tal com aquests dies proposa el Memorial Democràtic en un interessant congrés. Qui en va ser el protagonista? Tot i que amb els anys s’ha volgut donar un rol central a la monarquia, la veritat és que l’empenta va venir de baix, del carrer, aleshores clarament dominat pels treballadors i els estudiants, amb Catalunya –i el catalanis-

me– com a epicentre. Una enquesta del CIS del 1985, a la pregunta de qui en va ser l’actor més rellevant, el 61% assenyalava el moviment obrer. Sense les mobilitzacions populars, el canvi hauria estat encara més *light* i la desmemòria més fonda. Al dictat dels moderats de l’època, la democratització hauria deixat molt a desitjar: no costa gaire imaginar un Fraga garantint la continuïtat franquista a la seva manera, en lloc d’haver de redactar una Constitució amb la nova classe política sorgida de l’antifranquisme, tot i que aquesta acabés cedint més del que era desitjable.

La paradoxa és que ara aquella Constitució fruit d’un pacte entre l’*statu quo* de l’època i les ànsies de renovació democràtica, en bona part liderades des del carrer per la Catalunya popular, s’erigeix en un mur contra la majoria catalana que vol decidir el seu futur. Si aleshores el canvi hagués estat més valent, si s’hagués optat per un autèntic trencament amb el passat i per un estat federal de debò –no pel *café per a tothom*–, avui segurament ni Espanya es trobaria tan presonera del no ni Catalunya tan abocada al sí.

vist alttwitter

Joan Maria Piqué (@joanmariapique)

Cap de premsa i comunicació d’Artur Mas

“Penso que els catalans no som d’aturar res. Les manifestacions més grans les fem en dia festiu, i el nostre dia més bonic és un laborable”

Lluís Gibert (@lluigibert)

Advocat

“Un assessor d’imatge potser se suïcidaria si el seu client es tragués la sandàlia o amenacés d’aturar el país. Però el moment ho reclama”

Montserrat Tudela (@MTudela)

Directora de la revista ‘Auriga’

“@lluigibert En política cal ser seriós. El poble català està empobrit, a punt de tocar fons. El paradís de les declaracions és molt bonic...”

José Rodríguez (@trinitro)

Físic

“El que succeirà aquest diumenge en el PSC és el punt extrem de la llei de ferro de l’oligarquia. Dret a decidir... el que ens deixi Rubalcaba”

Magda Casamitjana (@magdacas)

Excav del grup municipal del PSC de Roses

“Ara i avui queda més clar que res hi feia jo en aquest PSC. La notícia d’avui d’haver d’acatar el que es decideixi diumenge és molt dur”

Maribel Querol (@maribelquerol)

Viceprimera secretària JSC Terres de l’Ebre

“El PSC no es va fer gran pel seu catalanisme –que també–, sinó per aglutinar un ampli espectre de gent d’esquerres (sobretot en l’àmbit cultural)”

Francesc-Marc Álvaro (@fmarcalvaro)

Periodista

“Arrogància d’alguns que empren el mot *moderació* per presentar el sobiranisme com el fill tonto. No poden digerir la pèrdua d’hegemonia”

Gerardo Tecé (@gerardotc)

Escriptor

“Que diu la Fiscalia que, fins que el delictes no prescrivui, no veu indicis per imputar la infanta”

Verónica del Carpio (@veronicadelcarpio)

Advocada i professora de dret civil

“No en sé, de [dret] penal. Però sí que sé que qui firma un contracte de lloguer en nom d’una entitat, i aquest lloguer és sobre la seva casa, SAP el que fa”

Ramon Pardina (@RamonPardina)

Escriptor i guionista

“A sobre arriba el fred. Ja no ens queda ni perseguir la infanta i els dels *Prestige* amb una sandàlia”

IAQUÍ

CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR

L’única certesa és que el procés és irreversible

IRREVERSIBLE. Per mi és l’adjectiu més precís i objectiu sobre el procés independentista. No vol dir que acabi bé. De fet, hi ha diverses versions sobre què voldria dir acabar bé, però és evident que qui l’ha iniciat no es farà enrere sense arribar a la consulta, o esgotar-ne totes les opcions. Si la consulta avança, el procés també, perquè hi haurà resultats, i si no avança, el procés també, perquè posa en evidència qui la impedeix. Que sigui irreversible hauria d’obligar tothom a treballar amb aquesta hipòtesi, a assumir-ho. Noto encara esforços gairebé infantils de fer veure que no existeix, de tancar els ulls, d’amagar el cap sota l’ala. Ho entenc, perquè cada cop obliga a posicionaments més clars, i les ambigüitats calculades que eren útils passen a ser un obstacle insalvable. Els més perjudicats no són els que estan a favor o en contra de la consulta, sinó els que intenten, per exemple, frenar-la sense que es noti, els que fan girs poc explicables, els que se’n van a dormir somiant que l’endemà allò s’haurà acabat. Com que això és irreversible, que no vol dir que acabi bé per a tothom (fins i tot pot acabar malament per a molts), cadascú hauria de treballar amb tota la concentració perquè avanci cap allà on creu que és millor per al país. I dir-ho. I assumir-ne les conseqüències. Ser coherent, valent, argumentar-ho, buscar totes les gammes de colors i de matisos, però substituint càlculs que avui són estèrils i frases que no més aporten confusió per decisions que tu mateix entenguis, condició bàsica perquè els altres t’entenguin.

LA TRIA DEL DIRECTOR

El temps canvia dràsticament a partir d’avui: les temperatures baixaran entre 7 i 15 graus. Ens ho explica Miquel Bernis.

A Catalunya, la massa forestal creix, però al món s’encongeix: les selves tropicals perden uns 2.100 km² cada any.

director@ara.cat
Twitter: @carlescapde

ANY
ESPRIU
2013

218

LA FRASE DEL DIA

Com lluitaré tan sols / amb mots inútils,
de què serveix el crit / del somiador?

en breu

FCBO

Un informe alerta dels riscos de la llicència esportiva única

Després que l'ARA fes públic l'avantprojecte de llicència esportiva única, l'ANC i la Plataforma Pro Seleccions Catalanes van presentar ahir una anàlisi en què expliquen com afectaria la mesura a les federacions catalanes. "Si s'aprova aquest projecte, estarem davant d'un buidatge total de les competències que tenen les federacions catalanes, d'un atac i d'una invasió competencial de primer ordre en l'àmbit esportiu", conclou l'estudi.

Maverick Viñales i Lluís Salom debuten com a pilots de Moto2

Maverick Viñales i Lluís Salom, els dos nous integrants de l'equip Tuenti HP de Sito Pons, van estrenar-se ahir com a pilots de Moto2 amb les Kalex durant uns tests realitzats al circuit de Jerez. El de Roses va fer el quinzè millor temps amb un registre de 1:44.611, mentre que el balear va finalitzar vintè amb un crono de 1:46.061.

El Barça d'handbol no falla a la pista del Dinamo Minsk (25-35)

El Barça d'handbol va guanyar a la pista del Dinamo Minsk (25-35) i va tancar la primera volta de la fase de grups de la Lliga de Campions amb una nova victòria. L'equip català es va apuntar un parcial definitiu de 0-6 a l'inici del segon temps.

Marc Márquez i Ona Carbonell, escollits com a millors esportistes

Marc Márquez, que serà nomenat fill predilecte de Cervera, i Ona Carbonell van ser escollits ahir com a millors esportistes a la Festa de l'Esport Català. La seu de la UFEC va acollir la reunió d'un jurat que també va premiar el Barça d'handbol i el CN Sabadell de waterpolo femení.

i més a l'ara.cat

- ✓ **MIREIA BELMONTE** La badalonina va acabar ahir la seva participació a la Copa del Món de piscina curta amb tres medalles més, dues d'or i una de bronze.
- ✓ **FÓRMULA 1** Magnussen serà el substitut de Sergio Pérez a McLaren la temporada vinent. A més, Kovalainen rellevarà Räikkönen a les últimes dues curses.
- ✓ **FUTBOL SALA** Abans d'afrontar la UEFA Elite Round, el Barça Alusport juga aquest vespre (20.30 hores, Esport3 i Energy) contra l'Umaco Saragossa.

ESPANYOL

En les últimes jornades l'Espanyol no troba l'equilibri entre l'atac i la defensa que l'havia catapultat en l'inici de Lliga. JUAN CARLOS CÁRDENAS / EFE

Javier Aguirre busca la contundència a les àrees
La mala ratxa no respon a falta d'intensitat, però sí a debilitat defensiva i poc gol

Anàlisi

NATALIA ARROYO
BARCELONA

Una terç de competició dona per fer balanç. Per fer un diagnòstic. Després de 13 jornades disputades, l'Espanyol aprofita l'aturada de Lliga per mirar-se al mirall. L'equip reflexiona aquests dies sobre quina versió d'ell mateix és la bona: la dels primers sis partits o la dels últims set. Potser ni

una ni l'altra i sí una fusió de totes dues. Intensitat, ordre i solidaritat defensiva ha sigut la recepta de Javier Aguirre des del primer dia, però el pla de l'Espanyol ha començat a trontollar quan s'ha perdut eficàcia a les àrees.

En atac, l'equip ha passat de marcar gairebé dos gols per partit (onze en les primeres sis jornades) a encaixar-se en només dos en set partits. De fet, segueix tenint en el migcampista Víctor Sánchez el màxim goleador de l'equip, amb els mateixos tres gols que Thievy i Sergio García. Els davanters rematen poc: el del

Bon Pastor ha tingut 9 ocasions de gol, per 8 del pivot.

En defensa, l'equip ha vist doblat el bagatge de gols encaixat, d'1 per partit a 1,83. Aguirre, que va repetir alineació en les tres primeres

3
gols al primer temps
L'Espanyol encara no ha marxat al descans amb avantatge: ha patit 8 empats i 5 derrotes

jornades, va haver de començar a modificar la línia de quatre ja a Granada. La defensa que s'està consolidant últimament la formen Javier López, Sidnei, Héctor Moreno i Fuentes, tot i que una lesió del lateral dret ha obligat a improvisar amb Mattioni i Raúl Rodríguez. Ahir, a

Sant Adrià, Aguirre insistia amb el portuguès i el mexicà fent parella de centrals, per mirar de recuperar la consistència davant Kiko Casilla, esplèndid però impotent. Per davant d'ells, el bloc busca la mateixa fluïdesa amb doble pivot i mitjapunta que amb estructura de tres amb migcentre i interiors.

La mutació tàctica podria interpretar-se com un factor que desestabilitza i confon l'equip, però les estadístiques no acaben d'aclarir-ho. L'Espanyol es mou en tots dos casos per les mateixes àrees del camp, donant especial força a l'eix defensiu (centrals i pivots assumeixen el 35% de la possessió, mentre que els laterals ronden el 20%).

El drama és que l'equip, que en el primer quart d'hora ha cedit 4 gols i no n'ha fet cap, mai ha marxat al descans amb el marcador a favor. Ha arrencat el segon temps havent d'aixecar vuit empats (0-0 i 1-1) i cinc derrotes (1-0, 2-0 i 1-2), obligant-se a remuntades desesperades que arriben massa tard. Deu gols a la represa han servit pocs cops per corregir la sequera d'un primer temps en què se'n marquen 3 i se n'encaixen 9. —

ESPÈCIE PROTEGIDA

XAVIER FINA
FILÒSOF

La relativa magnitud de la tragèdia

Aguirre ha sentenciat: estem en crisi. En la claredat de l'afirmació i en la lucidesa de les seves explicacions hi ha els fonaments de la solució. La mala ratxa l'analitza amb la seva competència habitual la Natalia Arroyo en aquestes mateixes pàgines. Des de la meua ignorància, trobo explicacions força senzilles: un equip que des de principi de temporada sabem que és justet i un sistema de joc basat en la intensitat que té els seus riscos. Perquè la intensitat és una força reactiva i no creativa.

Per tant, necessita que l'altre equip porti la iniciativa perquè l'acció tingui potència i sentit. L'Espanyol és com aquell tenista mediocre que quan juga contra un de superior fa els seus millors cops a base de coratge i d'aprofitar la força de l'altre. El problema el té quan el rival

cedeix la iniciativa: tot són dobles faltes i errors no forçats.

Però confio que, com gairebé sempre, ens en sortirem. I que després d'aquesta mala ratxa en tornarà un altra de bona, i que després de l'hivern arribarà una primavera tranquil·la. No obstant això, el que més em preocupa és la reacció de l'entorn perico. Em recorda a mi quan tinc la grip. De la mateixa manera que quan em puja la febre començo a acomiadar-me dels meus éssers estimats, molts pericos després de perdre cinc partits ja preveuen la desaparició del club. Un dia, esclar, l'encertaran, com també ho faré jo el dia que em posi malalt per última vegada.

Som l'Espanyol. En 113 anys d'història hem guanyat quatre títols. A tots ens agrada guanyar, però qui s'hagi fet perico per aquest motiu s'ha equivocat. I som pocs, sempre hem estat pocs. Recordo el mític -i mitificat- Sarrià amb més ciment que espectadors. Algunes temporades, amb un terreny de joc amb més sorra que gespa. Eliminàtories de Copa del Rei amb menys de mil espectadors a les graderies i els accessos oberts. Això no m'agradava, com tampoc m'agrada perdre partits ni algunes de les coses que fa (i sobretot algunes que no fa) l'actual consell directiu. Però el perico més crític no és més ambiciós que jo ni que el president Collet. Només li falta, crec, una mica d'autoconsciència i de memòria.

A. GARCÍA / EFE

El diari digital des de Roses, tota una Vila

PORTADA

ACTUALITAT

AJUNTAMENT

OPINIÓ

CARNAVAL

CONTACTA

Buscar

Loading...

Els rosincs han trobat el secret de la felicitat, riure, riure molt, practicant la solidaritat

Per ViladeRoses / 14/11/2013 / No Comentat

El Teatre Municipal de Roses serà l'escenari del 5è Festival d'humor 'Un Somriure contra la leucèmia' aquest dissabte

El riure és bàsicament una resposta a moments o situacions d'humor, com a expressió externa de diversió, i relacionada amb l'alegria i la felicitat. I la solidaritat és aquella que impulsa a afavorir el desenvolupament dels individus, que està fundada principalment en la igualtat universal que uneix a tots els homes, per a que tots tinguin les mateixes oportunitats de ser feliços.

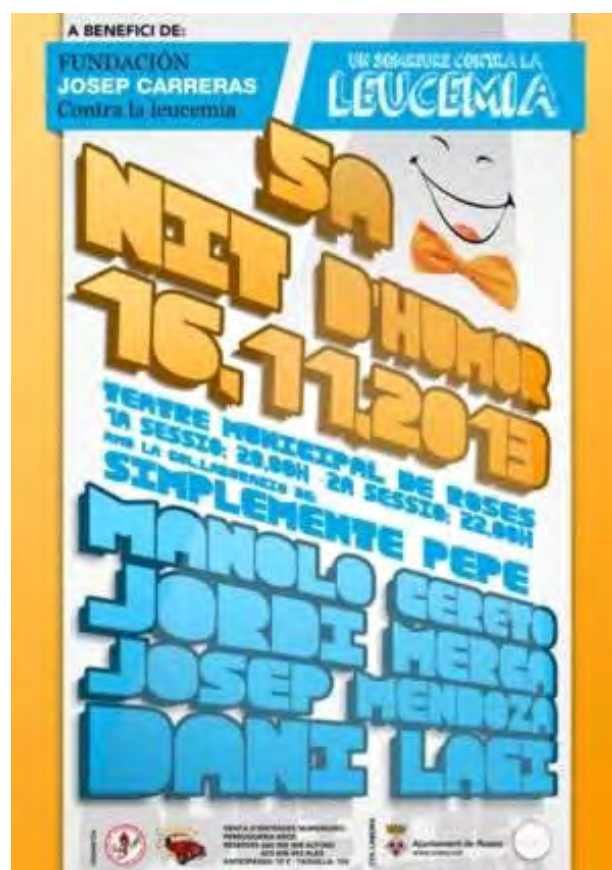
I a Roses, un jove, Alfons Gómez, arran que al seu pare, al cel sigui, li va diagnosticar una leucèmia, va decidir lluitar contra la malaltia i la seva curació a través de la Fundació Josep Carreras contra la Leucèmia. I va decidir lluitar fent feliç a la seva gent, als seus amics, als seus veïns, als seus conciutadans. I ho aconseguir. La fórmula: Riure i Solidaritat.

Una fórmula, un secret, que l'Alfons va posar en marxa, ara fa dos anys i mig, organitzant el primer Festival d'Humor compost per monologuistes amb el qual va aconseguir, a més, fer plorar, de tant de riure, als rosincs que van assistir a l'espectacle. I al mateix temps va assolir portar el seu gra de sorra per lluitar contra la malaltia, la leucèmia, i en conseqüència, ajudar als malalts que la pateixen.

La felicitat té cita aquest dissabte al Teatre de Roses, no la deixis plantada

I aquest dissabte, en una única sessió a les 22:00 hores, està previst celebrar el 5è Festival, la cinquena Nit de l'Humor a benefici de la Fundació Josep Carreras Contra la Leucèmia.

Un espectacle d'humor en el que intervindran el mag de de l'Empordà 'Simplemente Pepe' per donar pas als monologuistes Manolo Cerezo, el qual és de Llançà i ja va

NOTÍCIES MÉS LLEGIDES

Els EEUU reconeixen la tasca d'integració intercultural desenvolupada per la Xarxa de Convivència de Roses

Els rosincs han trobat el secret de la felicitat,

actuar al primer festival celebrat al maig del 2011, Jordi Merca, Josep Mendoza i Dani Lagi.

Treball d'equip, treball d'amics

Per portar a terme 5 espectacles d'humor aconseguint fent venir a Roses als millors humoristes i monologuistes del moment, no és sens dubte, una tasca gens fàcil. Per això, l'Alfons compta amb l'ajuda, evidentment de Boni, la seva dona, la família i, per suposat els seus amics. Tots ells, o gairebé tots, pertanyents de les Associacions Culturals de la 'Wendy's Club' i la 'Pim Pam Pum'.

El just seria nombrar-los a tots. L'injust seria oblidar-se d'algun. Per això, el reconeixement general a tot ells.

L'administració pública també té el seu paper rellevant

I aquesta està representada per l'Ajuntament de Roses, ja que ha cedit l'espai de la sala teatral per poder celebrar el Festival.

Un festival que cal destacar que estava previst fer-ho en dues sessions. La primera a les 20:30 hores i una segona a les 22:30 hores, però finalment es farà només una a les 22 hores, ja que **"amb el poc de temps que hem tingut per enllestir tots els preparatius i contactar amb els artistes, hem decidit omplir el teatre en una única sessió"**, ha explicat Alfons Gómez.

L'entrada per assistir a l'espectacle és gratuïta, només s'ha abonar el donatiu per ajudar a lluitar contra la leucèmia

Les entrades per assistir a l'espectacle no valen un euro de veritat. Els organitzadors demanen el donatiu per ajudar als malalts. Un donatiu de 12 euros, que és el mateix preu que va costar assistir al primer Festival 'Un Somriure contra la Leucèmia'. Un ajuda solidària per a que tothom tingui l'oportunitat d'estar sà i ser feliç.

Encara hi ha temps per donar el donatiu de 12 €de manera anticipada anant a la Perruqueria Eros, Avda. Montserrat, nº 26 de Roses, o bé trucant als telèfons **660 30 50 08 (Alfons) i 625 69 84 93 (Àlex)**.

Si voleu fer el mateix dia de l'espectacle seran 15 euros.

Fundació Josep Carreras Contra la Leucèmia

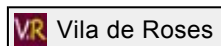
La Fundació Internacional Josep Carreras per a la Lluita contra la Leucèmia neix el 14 de juliol de 1988 després de la recuperació del tenor Josep Carreras

Per a la Fundació, el recolzament a la investigació científica és la "pedra angular" per aconseguir curar la leucèmia.

Des de l'entitat estan convençuts que, per tal de reeixir en el tractament contra la leucèmia, s'ha de dedicar una quantitat important de recursos a l'obtenció d'avenços terapèutics.

La Fundació Josep Carreras contra la Leucèmia conjuntament amb les seves fundacions germanes a Alemanya, Estats Units, Suïssa i sí, també de Roses, porta invertits més de 100 milions d'euros en recerca científica. Això ha permès dur a terme 803 projectes (363 projectes de recerca científica, 82 beques de recerca, 52 projectes d'infraestructura de mitjans de recerca i assistencials, i prop de 300 projectes en l'àmbit psico-social).

Comparteix això:

Like this:

M'agrada S'està carregant...

Print Email

- Published: 23 hores ago on 14/11/2013
- By: [ViladeRoses](#)
- Last Modified: novembre 14, 2013 @ 9:43 am
- Filed Under: [Actualitat](#), [Societat](#)
- Tagged With: [Associació Cultural Pim Pam Pum](#), [Associació Cultural Wendy's Club](#),

riure, riure molt, practicant la solidaritat

L'Ajuntament de Roses repartirà 18.000 € de subvenció entre les 65 colles de Carnaval

FACEBOOK VILA DE ROSES

Vila de Roses

M'agrada

A 3.900 persones els agrada Vila de Roses.

Complement social de Facebook

novembre 2013

Di.	Dt.	Dc.	Dj.	Dv.	Ds.	Dg.
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

COMENTARIS RECENTS

- Anna Jorquera en [Joan Jorquera es proclama campió de l'Open Internacional de Taekwondo de Benicàssim](#)
- Thomas Spieker en [Resposta a Magda Casamitjana](#)
- Resum estiuenc I | Collverd, 30 anys fent el millor foie de l'Empordà en [La marca Tasta l'Empordà repeteix l'èxit de l'any passat amb tasses solidaris](#)
- mimi en [El rosinc Xavi Llamas es proclama campió de Catalunya de Veterans de Curses de Muntanya](#)
- proioga al Mar – SUP YOGA en [loga al mar, una nova experiència per viure a la platja de Roses](#)

ARXIU

Sabor

Un tomàquet ecològic es recull en el seu punt just de maduració al sol

SUPERMERCATS **veritas**
MENJAR DE VERITAT

VilaWeb

Divendres 15.11.13

Informació Notícies

0,16€
preu del diari d'avui
vull pagar / no vull pagar

Notícies

Divendres 15.11.2013 06:00

Autor/s: **Josep Casulleras Nualart**

Fabián Mohedano: 'Al PSC hi ha por de la dissidència'

En aquesta entrevista, el jove membre de l'executiva es confessa cansat de la manera de fer política de la direcció del partit

Tweet

Fabián Mohedano és membre de l'executiva del **PSC**, un dels impulsors del moviment Avancem i una veu crítica amb la direcció de Pere Navarro. Lamenta l'enduriment de la posició respecte de la consulta i l'alineament amb el PSOE d'aquestes últimes setmanes. En parla en aquesta entrevista, en què es confessa cansat de la manera de fer política de la direcció del partit, i de la manca de voluntat d'encaixar la crítica interna. 'Probablement ja hi vaig arribant al final del recorregut.'

—Què en penseu, de l'actitud de Balmón?

—Sorprèn que es convoqui una reunió en què s'han de moure quatre-centes persones de tot Catalunya, de dijous a diumenge. Hi ha una intenció de reforçar el full de ruta que consisteix a baixar de l'autobús, baixar del dret de decidir. En vista de la por que hi hagi una majoria social a Catalunya a favor d'una consulta i que ells hagin decidit que no, on es refugien? Doncs en el consell nacional. I amb unes conseqüències que no se sap quines seran.

—Ho veieu com un xantatge a vosaltres, els crítics?

—No, més aviat com un reforç de les seves tesis per la via orgànica.

—Però sí que us obliga a manifestar-vos a tot un grup de gent que no comparteix aquestes tesis.

—Però els que han decidit de renunciar a una decisió presa en un programa electoral i a una coherència amb aquests últims mesos han estat ells; a reclamar el 150.2 a l'estat, quan és una forma legal i acordada, i a dir ara que no, perquè els crea un problema amb el PSOE... No decideixes la independència unilateral amb una resolució, sinó que dius que hi ha una via que pot ser legal i acordada, que és demanar la transferència de la competència perquè es faci la consulta. Però ells no volen sentir la paraula 'consulta'. I ara veuen que serem capaços de votar diferent d'ells. I per això fan aquest moviment orgànic, perquè saben que fa por.

—Teniu por?

—No, de por n'haurien de tenir ells. Ells són els que van al grup mixt; marxen de la centralitat política del país. Si recuperessin vots, encara, però se'n perden cada dia.

—I ara què us queda per fer, després de tant intentar conduir el partit cap al dret de decidir?

—Probablement molt poca cosa, és cert. Si més no, personalment ja vaig arribant al final del recorregut. Però la política no la fas sol, sinó que treballes amb gent durant anys i intentes que les decisions que es prenen tinguin sentit. Nosaltres pensem que som coherents defensant el dret de decidir i que Catalunya exhaureixi totes les vies perquè es pugui votar.

—Dèieu que arribàveu al final del recorregut polític?

—Probablement. Probablement, sí. Almenys jo. Aquesta setmana ja hi ha hagut dues baixes: **Magda Casamitjans, a Roses, i Max Vives**, director de la Fundació Catalunya Europa. Cadascú necessita el seu moment. A mi no em queda gaire, no sé quan serà. Ho fan molt difícil.

—Parleu de deixar l'executiva o el partit?

—No ho sé. Forma part d'una reflexió bastant més profunda. Ja es veurà. Sigui com sigui, ara no són importants les persones, sinó la reflexió col·lectiva que fem. Ara hi ha una gent que ha defensat des del

Fabián Mohedano. Foto: ACN.

Publicitat

Facebook

naixement d'Avancem que és dins la majoria social, que ha arrossegat el PSC en l'últim programa electoral. I aquests senyors, després de Granada i de Madrid, decideixen de baixar perquè ho troben insostenible. És greu, des del punt de vista de la transparència i de la democràcia. Com que saben que aquest és el nostre argument, ho porten a un consell nacional.

—On us posaran entre les cordes.

—No és agradable de votar enmig de quatre-centes persones, alçar el braç, i que siguem deu, dotze, quinze o trenta... Fan servir això. La resposta del consell nacional és una resposta a nosaltres; no és una resposta a la societat. Podrien dir que sortiria en Pere Navarro i faria una defensa d'uns valors que connecten amb la societat... No és així; el convoquen per nosaltres.

—El fet que digueu que arribeu al final és simptomàtic d'alguna cosa que no va bé.

—Sí, de passar de ser un partit que ha aplegat molta gent, gent catalanista procedent de la immigració dels meus pares... En comptes de ser un 'catch-all party', és tot el contrari, va perdent vots. I això és símptoma d'alguna cosa. Vull dir que no és un problema de l'encaix de Catalunya amb Espanya o del dret de decidir, sinó de cultura política. La qüestió del dret de decidir és una qüestió de democràcia, i la qüestió del PSC és de democràcia; ells tenen por que els ciutadans decideixin, tenen por de dir al PSOE que volen que els ciutadans decideixin. Ells volen tenir la situació controlada en tot moment. És coherent que un partit que vol tenir controlada la seva gent vulgui tenir controlada la societat. Qui no té por que els ciutadans s'expressin no tindrà por de defensar una posició molt clara en relació amb el dret de decidir. A ICV, per exemple, hi pot haver gent més a favor o més contrària, però fan una defensa apassionada de la consulta.

—Per què el PSC no?

—Perquè té un problema de cultura política. Té un problema de cultura política. Com que no hi ha meritocràcia, sinó una manera de premiar amistats i fidelitats... Avui la gent és sobreinformada, té accés a molta informació, és més exigent, i veu que això no és autèntic, no és transparent. I per això es perden vots. No se'n perden pe fet de dir que siguem favorables o contraris a una consulta. Hi ha gent que fa trenta anys que hi és. El senyor Iceta fa trenta-cinc anys que hi és, i continua manant com el primer dia. I això diu molt. Amb en Jordi del Río ja vam escriure un article en què dèiem 'volem un país i un partit sense amos'. En Raimon Obiols va dir un dia 'volem un partit sense amos', i nosaltres ho recuperem afegint-hi també el país.

—Què hauria de canviar?

—Hi hauria d'haver fórmules de relleu, de recanvi, de regeneració, i no n'hi ha. Hi ha uns senyors que i han estat tota la vida, i a l'hora de denunciar la corrupció no hi ha manera de fer-ho.

—Són els mals de la política que tanta gent denuncia i pels quals tanta gent avorreix la política.

—Sí. Jo vaig començar a militar al PSC el 2009. Vinc de l'associacionisme, on hi ha un ordre del dia de reunions, on la gent, d'una manera o una altra, intenta ser exigent. No és cap meravella, l'associacionisme, també té tics dolents, però és una cosa més humana, més transparent. I et trobes aquí, amb uns ordres del dia que només diuen 'situació política i varis'; no saps què decidiràs, ni quins documents et portaran... A mi m'ha xocat molt. El 2011 vaig entrar a l'executiva, i el 2013 n'estic tip. Ara, no sé si estic tip de la política o si estic tip del PSC. En qualsevol cas, estic tip d'aquesta manera de fer. Decidim les coses d'una altra manera, amb més qualitat democràtica. No hi ha mecanismes, no hi ha un ordre del dia... I si em dius que a Convergència és igual, no em serveix, tampoc. Evidentment que hi ha d'haver lideratges, i gent amb més responsabilitat i amb més nivell de decisions. No parlo d'assemblearisme. Vull que en la política les agrupacions facin reflexió política, que es faci pedagogia, que es debati. Però et trobes un partit en què al final es tracta d'anar-hi i votar i amb molta por de la dissidència.

—Us veig molt saturat per aquesta situació.

—Si en l'últim congrés, tota la generació jove, des d'en Joan Ignasi Elena a en Jaume Collboni, passant per la Rocío i tots aquests, hagués presentat una candidatura per a canviar... De fet, no ho haurien permès. Imaginem-nos que demà els qui manen diguessin 'marxem'. Arribaríem uns altres al partit i pintaríem les parets d'un altre color. L'endemà hi hauria algú que, a la nit, les hauria tornades a pintar del color que ja tenien. Per què? Perquè hi passarien i dirien: 'Ai, la paret és de color verd i hauria de ser blava. Tornem-la a pintar de blau!' Perquè hi ha un cert automatisme en les decisions i en el control de les decisions.

(<http://www.roses.cat/>)

VR ViladeRoses.cat

El diari digital des de Roses, tota una Vila

Els EEUU reconeixen la tasca d'integració intercultural desenvolupada per la Xarxa de Convivència de Roses

Per [ViladeRoses](#) / 14/11/2013 / [No Comentat](#)

Dos representants del Consolat General dels Estats Units van mantenir una trobada amb representants de l'Associació Juvenil de Roses per conèixer les accions que desenvolupa la Xarxa

L'assessora del Servei Cultural i de Premsa Elena Pujol Herrick, i Mark R. Mineo, Cònsol per Assumptes Polítics i Administratius del Consolat General dels Estats Units d'Amèrica, van conèixer, ahir a la tarda, de primera mà, la tasca que desenvolupa l'Associació Juvenil Xarxa de Convivència de Roses. I la conclusió que van treure *"és obvia, és un programa dinàmic, entusiasta i molt positiu"*, va reconèixer de manera sincera el cònsol R. Mineo.

Una entrevista que van concertar tots dos cònsols amb el president de la Xarxa de Convivència de Roses, Mohamed El Amrani, la Vocal d'Atenció Jurídica i Mediació, Laura Domènech, i Verònica Medina, responsable de Cultura i Joventut de l'entitat rosinca, i que es va portar a terme al CAR Jove de Roses i la futura Llibreria Social que properament posarà en marxa l'entitat juvenil.

(http://i1.wp.com/www.viladeroses.cat/wp-content/uploads/2013/11/consulat_eeuu_xarxa1.jpg)

Moment de les presentacions entre els representants del consolat general dels EE.UU. i els joves de la Xarxa de Convivència de Roses

L'objectiu d'aquesta trobada va ser *"voler entendre l'entorn del nostre districte consular, que engloba Catalunya, Aragó i Andorra, i som aquí"* va afirmar el cònsol R. Mineo, *"perquè volem aprendre de vostès, ja que els Estats Units és un país que té molta immigració i és molt important compartir experiències"*.

L'assessora de Cultura del consolat nord-americà va ser la principal interlocutora de l'entrevista efectuada als joves, la qual es va interessar, en un primer moment *"del perquè del naixement de la Xarxa de Convivència en una població com a Roses"*. La desintegració i la manca de cohesió social *"que vam identificar entre el jovent de Roses. I vam veure, doncs, la necessitat de crear un espai en el qual tinguessin cabuda per sentir-se integrats dins la societat"*, va explicar El Amrani. "Vam percebre, va continuar Domènech, que

podria existir un potencial origen de conflictes entre els joves en general quan sortien de classe, ja que no tenien en que omplir el seu temps d'oci”.

Què mesures es van prendre per part la Xarxa per donar servei i assistència a aquests joves va ser la pregunta que es van fer tots dos representants del consolat general dels Estats Units. *“Obrir el pavelló annex al Poliesportiu Municipal per a que els joves poguessin jugar i fer esport, sobre tot futbol”*, van explicar els representants de la Xarxa.

Una acció que va assolir molt d'èxit fins a constituir un equip de futbol platja per participar en els campionats d'estiu que se celebren a Roses, *“un equip de futbol platja que va ser, fins i tot, designat per representar a Catalunya en el campionat d'Espanya celebrat, aquest estiu, a Punta Humbría, Huelva”*, va assenyalar Mohamed.

Una acció que va sorprendre molt gratament als dos representants nord-americsans, així com quan van conèixer que la Xarxa de Convivència va rebre, al mes de març, [el Premi Estatal d'Emprenedoria Social](http://www.viladeroses.cat/la-xarxa-de-convivencia-de-roses-premi-estatal-demprenedoria-social/) (<http://www.viladeroses.cat/la-xarxa-de-convivencia-de-roses-premi-estatal-demprenedoria-social/>), que atorga anualment la Fundació Universitat Europea de Madrid i la International Youth Foundation.

Un guardó que va ser lliurat de mans de l'Infanta Elena al president de la Xarxa de Convivència, Mohamed El Amrani, en una cerimònia celebrada a Madrid.

La integració de *“entre les famílies de la comunitat àrab amb les originàries d'aquí de Roses”*, va ser una altre de les qüestions que va posar sobre la taula l'assessora del consolat nord-americà, Elena Pujol, i de la qual Verònica Medina va respondre que *“ha augmentat molt des de la creació de Xarxa de Convivència i sobre de tot, després d'impulsar el projecte ‘Cultures en Xarxa’, amb el qual viatgem al Marroc amb joves de Roses i joves marroquins de segones generacions perquè coneguin la realitat del món àrab, com viuen, què fan, com són en realitat. I ara entenen, per exemple, el perquè els marroquins estan tot el dia al carrer fins ben entrada a la nit. Perquè a Rabat o a Casablanca, dues ciutats que vam visitar, van veure que els nens de 3 anys estan al carrer a les 11 de la nit i no passa res, és una costum marroquí, com passava aquí anys enrere”*, va assenyalar Verònica.

([http://i2.wp.com/www.viladeroses.cat/wp-](http://i2.wp.com/www.viladeroses.cat/wp-content/uploads/2013/11/consulat_eeuu_xarxa.jpg)

[content/uploads/2013/11/consulat_eeuu_xarxa.jpg](http://i2.wp.com/www.viladeroses.cat/wp-content/uploads/2013/11/consulat_eeuu_xarxa.jpg))

Mohamed El Amrani, Verònica Medina, Laura Domènech, Mark R. Mineo i Elena Pujol Herrick a la futura Llibreria Social

algun projecte de la Xarxa de Convivència, ja que segons ells, ho han fet i ho fan amb altres associacions del seu àmbit consular.

La financiació de l'Associació Juvenil va ser altre dels punts que els va interessar als representants nord-americsans. I arribats a aquest punts els joves van portar als cònsols al local, l'antiga seu de FADIR, on obriran properament la Llibreria Social. *“Amb aquest projecte volem que ens permeti treure beneficis per tal d'autofinançar-nos de la següent manera: quan una persona vingui a canviar un llibre farà una microdonació d'un euro”*, va explicar Domènech, per continuar *“i amb els fons recaptats els revertirem en obres, serveis i necessitats de la població de Roses”*.

Els cònsols americans no van descartar, abans d'acomiar-se dels joves rosincs, de poder portar a terme alguns tipus de col·laboració en

Comparteix això:

Google

(<http://www.viladeroses.cat/els-ee-uu-reconeixen-la-tasca-dintegracio-intercultural-desenvolupada-per-la-xarxa-de-convivencia-de-roses/?share=google-plus-1>)

Facebook

(<http://www.viladeroses.cat/els-ee-uu-reconeixen-la-tasca-dintegracio-intercultural-desenvolupada-per-la-xarxa-de-convivencia-de-roses/?share=facebook>)